

камоферъ) правятъ хубавы килимы, хубавы покривки за софа (миндерлицы), вълнени чорапы, гайтани, абы и единъ видъ казмиръ. *Л. Д. 1870 р. 75.*

Казнило с. с. наказаніе, казнь: Турчинъ убиецъ не запираха! Само християнско бѣше казнило. *Гл. 98.*

Казни́ м. д. наказываю, караю; накажу, покараю: Тѣжкѣ работимы къту в' Влашко, Платкѣ нити имъ ся спомаява, Кой не иди казни́тъ го тишко, тѣхна злоба Турцы минува! *Гл. 84.*

Каз(у)вамъ м. д. **Кажѣ** м. сов. 1) говорю, сказываю; скажу. Ты си лудъ, каза идинъ отъ голѣмцы Романовы. *Р. 5.* Каз'вать руска войска иде врѣху ны. *Р. 56.* Войвода каже невѣсти: мила, хубава невѣсто. *Д. 25, 50—51.* 2) показываю, покажу: Лелѣ вѣрай, Милоше юначе, да ти кажемъ (=кажѣ) какъ ке с момѣ да си́иш. *Д. 38, 42—43.* Коню, коню, жити цѣрни очи! Ако видишь негде Марка во зло, Да му кажишь нег'ва остра сабя. *М. 102.* Казвай, булне, тѣжкото имане. *З. 327.* Богъ ѣ убилъ една стара баба, Що голема марифетъ имъ каза. *М. 54.* **Ще (са) каже** значить: (Циганетѣ) по свой языкъ ся наричатъ румна-шаль, кое-то ще каже хора скытници. *Л. Д. 1869 р. 71.* Коломбъ нарѣкълъ острова Санъ-Салвадоръ, кое-то ще каже Святый Спасъ. *Л. Д. 1873 р. 126.* Що ще са кажи (*дума-та*) отхрана. *Л. Д. 1870 р. 187.* **Дѣто ще (са) каже** союзъ заключительный значить, стало быть, и такъ, слѣдовательно, то есть. **Така да кажѣ, така да са каже** такъ сказать: А като усьти себе си, така да кажа, родевъ още веднажъ, извика. *Р. А. 82.* **Кажѣ-рѣчи** употребляется вмѣсто слова, которого не желаютъ произносить: Той са радваше, че са удостоилъ въ такъвъ домъ, при такава дружина, още и при „Кажѣ-речи“. *Зк. 65.* **Кажѣ** почти: Азъ, кажи, до вечеръ-та не знаяхъ, какво правѣ. **Кажѣ** го почти: Фтасѣхте ли врѣшѣбата? Кажѣ го фтасѣхме ѣ, останѣ само малко овѣсецъ, въ томъ же значеніи **то са каже, това са каже; то (то-ва) са вѣка.** **Каз(у)вамъ са** м. д. **Кажѣ са** м. сов. 1) называюсь, назовусь. 2) признаюсь, признаюсь: Никой ѣ Стойна не узна, Дури сѣ сама казала. *М. 13.* Въ унгарскытѣ училища ни бѣше строго запретиено да са казваме, че сме Славяни. *Л. Д. 1876 р. 156.* Питай я, сыну, питай я, утъ кадѣ ще ти са каже. *Ч. 323.*

Кай (кей) 1) предлогъ (тоже что къмъ) къ: Отъ тука пошла кай своя майка. *М. 131.* Подъ езеро, кей глубокоъ бунаръ. *М. 38.* Ако си ергенъ, ела кай мене. *В. 327.* Кога ѣешъ идешъ кай ц'рно море. *В. 340.* 2) нарѣч. (тоже что къдѣ) а) гдѣ: На душа ти, майко, що ти даде мене мошне не далеку, Прекъ деветъ планини, кай овца не блентъ, кай петель не пентъ. *М. 229 р. 339.* б) въ вопросѣ какъ, откуда или почему: Кай ми 'и знаишъ мой-те синовѣ! *М. 131. ср. къдѣ.*